Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Fondos-Frațman Maria

Dosarul nr. 2ri-305/25

2-19135346-02-2ri-04072025

D E C I Z I E

02 martie 2026

mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de BC „Comerțbank" SA,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central din 09 iunie 2025,

emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL „Wholemark-M",

la cererea reprezentantul debitorului SRL „WholemarkM" - Sprincean Gheorghe, cu privire la suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor debitorului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

Pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul central, se află spre examinare procedura de insolvabilitate intentată față de SRL „Wholemark-M".

În cadrul procesului dat, la data 20 mai 2025, reprezentantul SRL „Wholemark-M", Sprincean Gheorghe a depus contestație împotriva acțiunilor lichidatorului SRL „Wholemark-M" - Lungu Marcel, în temeiul art. 68 alin. (10) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, concomitent solicitând și asigurarea acțiunii prin aplicarea imediată a suspendării petrecerii licitației „cu strigare" a bunurilor debitorului anunțate pentru data de 22 mai 2025, ora 15:00.

În motivarea aplicării măsurilor de asigurare reține că începerea procesului de valorificare a bunurilor debitorului grevate cu garanții, în special desfășurarea

licitației numită pentru data de 22 mai 2025 și adjudecarea bunurilor debitorului insolvabil de către un eventual cumpărător, fie și de bună-credință la un preț, fie și real, duce în mod direct la lezarea drepturilor creditorului cesionar - Sprincean Gheorghe și la apariția în viitor a unor litigii cu privire la bunurile din masa debitoare.

A invocat că prin extrasul de cont atașat la prezenta contestație se confirmă în mod indubitabil stingerea de către ultimul a creanțelor pentru debitor și respectiv necesitatea subrogării în drepturi a creditorului.

Circumstanțele descrise mai sus demonstrează cu certitudine atât scopul urmărit prin aplicarea măsurilor de asigurare, cât și suficiența argumentelor contestatarului în ceea ce privește necesitatea asigurării acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 mai 2025, s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 06 iunie 2025, reprezentantul SRL „Wholemark-M" - Sprincean Gheorghe a depus un supliment la contestație, prin care a solicitat suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor debitorului SRL „Wholemark-M".

În motivarea cererii a menționat că potrivit procesului-verbal nr. lot/1-01/029/f/2i-565/19-25 privind rezultatele licitației cu strigare din 22 mai 2025, comisia de licitație a stabilit că la licitația cu strigare nu s-a înregistrat niciun participant. Astfel, licitația cu strigare s-a declarat că nu are loc, iar după îndeplinirea prevederilor prevăzute de lege, lotul se va expune spre valorificare la licitația cu strigare repetată.

Totodată prin demersul din 27 mai 2025 lichidatorul SRL „Wholemark-M" a propus creditorului garantat BC „Comerțbank" SA preluarea lotului nr. 1 în proprietate în contul creanțelor garantate validate la prețul inițial de expunere, acordându-i un termen de 20 zile în acest sens. În cazul în care banca nu v-a răspunde în termenul stabilit, refuzul creditorului garantat se prezumă, iar bunurile vor fi expuse la licitația repetată cu strigare în conformitate cu prevederile legii insolvabilității și a condițiilor expuse în notificarea BC „Comerțbank" SA nr. 11/85 din 13 februarie 2025.

Astfel, reiterând cele expuse în contestația depusă la 20 mai 2025 de către reprezentantul debitorului SRL „Wholemark-M" care este concomitent și garant ipotecar - Sprincean Gheorghe, au fost efectuate achitări conform contractului de credit nr. CR1-1983/OC din 25 aprilie 2017 încheiat între BC „Comerțbank" SA și SRL „Wholemark-M" în sumă de 1.187.549,86 lei.

În concluzie, susține că astfel datoria față de bancă a fost achitată integral, prin urmare, lichidatorul neîntemeiat nu a admis subrogarea băncii cu fidejusorul care și de fapt a achitat datoria, iar dat fiind faptul că licitația nu a avut loc, consideră în continuare că există riscul valorificării ilegale a masei debitoare.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 09 iunie 2025, s-a admis cererea depusă de reprezentantului SRL „Wholemark-M” - Sprincean Gheorghe și respectiv suspendată procedura de valorificare a bunurilor debitorului SRL „Wholemark-M” până la examinarea contestației.

Solicitarea recurentului

La 25 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*), BC „Comerțbank” SA, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 iunie 2025, solicitând casarea încheierii și soluționarea prin decizie a problemei în fond.

În motivarea cererii de recurs, Banca a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând că aceasta contravine prevederilor art. 1, 3 și 131 din Legea nr. 149/2012 și art. 174-177 Cod de procedură civilă.

Astfel, BC „Comerțbank” SA a susținut că potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, măsurile de asigurare pot fi dispuse doar dacă neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, iar art. 175 Cod de procedură civilă permite aplicarea mai multor măsuri doar în condițiile corelării acestora cu scopul urmărit.

De asemenea, a susținut că art. 177 Cod de procedură civilă impune obligativitatea indicării motivelor și circumstanțelor care justifică solicitarea asigurării acțiunii.

Din aceste norme rezultă că solicitantul trebuie să demonstreze prin probe pertinente existența unui risc real de imposibilitate a executării hotărârii sau de prejudiciu iminent, simpla existență a unui raport juridic sau a unei datorii nefiind suficientă în lipsa unui suport probator.

În acest context, recurenta a menționat că instanța de fond nu a stabilit corect obiectul și temeiul acțiunii, nu a determinat natura litigiului și nici existența unui pericol concret care ar împiedica executarea unei eventuale hotărâri, neanalizând probele prezentate.

De altfel, recurenta a invocat că SRL „Wholemark-H” se află în procedură de faliment, or în acesta perspectivă, creditorii participă în mod egal la valorificarea masei debitoare în scopul acoperirii pasivului. Cu toate acestea, până la 10 martie 2025 nu au fost întreprinse acțiuni efective de valorificare a masei debitoare, iar creanțele creditorilor nu au fost stinse, deși procedura de valorificare a fost inițiată și ulterior suspendată.

Recurenta consideră irelevante concluziile instanței de fond cu privire la existența riscului ca bunurile debitorului să fie înstrăinate către terți de bună-credință, respectiv instanța nu a ținut cont că argumentele invocate nu vizează direct procedura de insolvabilitate, ci procedura de executare silită referitor la

valorificarea dreptului de ipotecă asupra bunurilor imobile ale unor persoane fizice, conform contractului de tranzacție. Această procedură privește obligații ale unor terți și nu patrimoniul debitorului insolvabil sau creanțele creditorilor validați în cadrul procedurii colective.

De asemenea, recurentul a susținut că instanța a extins în mod nejustificat efectele asupra procedurii de faliment, tratând obligațiile unei persoane fizice ca fiind incidente asupra debitorului insolvabil, ceea ce a condus la restrângerea neîntemeiată a drepturilor creditorilor de a-și satisface creanțele.

În context, recurenta a menționat că instanța nu a analizat în mod complet criteriile obligatorii pentru dispunerea măsurilor de asigurare, respectiv: temeinicia cererii, existența unui prejudiciu iminent, pericolul de înstrăinare sau degradare a bunurilor, echilibrul între interesele părților, impactul asupra terților și corespondența dintre măsura solicitată și obiectul acțiunii.

Aprecierea instanței de recurs

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul statuează că recursul urmează a fi admis, iar încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 iunie 2025, urmând a fi casată, din raționamentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

De asemenea, potrivit art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Într-adevăr, după cum statuează prevederile art. 174 alin.(1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane

săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Potrivit art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Cererea de asigurare a acțiunii se soluționează de către judecătorul care examinează pricina în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces.

La caz, aspectul sesizat de către reprezentantul debitorului în sensul aplicării măsurilor de asigurare prin suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor SRL „Wholemark-M", a fost motivat prin prisma faptului că inițierea valorificării bunurilor debitorului grevate de garanții, inclusiv desfășurarea licitației și adjudecarea acestora, chiar către un cumpărător de bună-credință și la un preț real, ar putea prejudicia drepturile creditorului și ar genera ulterior litigii privind bunurile din masa debitoare.

Cu toate acestea, Completul consideră că instanța de fond a admis cererea de asigurare a acțiunii fără a stabili în mod clar și concludent existența legăturii cauzale între măsura solicitată și riscul imposibilității executării hotărârii judecătorești, de altfel, simpla existență a unor raporturi juridice patrimoniale, a unei datorii scadente sau a refuzului de executare benevolă nu poate constitui, prin sine, temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare, în lipsa unor probe pertinente și concludente care să demonstreze riscul real al imposibilității executării hotărârii.

Astfel, instanța de recurs subliniază că este de remarcat că procedura de executare silită privește și obligațiile altor persoane terțe, distincte de debitorul insolvabil, obligații care nu sunt acoperite de procedura de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, contractul de tranzacție încheiat între părți reglementează exclusiv modul de exercitare a dreptului de ipotecă asupra bunurilor indicate, fără a afecta direct patrimoniul debitorului insolvabil sau drepturile altor creditori validați în cadrul procedurii colective.

De altfel, argumentele invocate de reprezentantul debitorului vizează procedura de executare silită și nu procedura de insolvabilitate, respectiv exercitarea dreptului de ipotecă asupra bunurilor imobile ipotecate de persoane fizice, fapt expres prevăzut la p. 1.1 lit. d) și e) din Contractul de tranzacție, procedura de executare silită implică și obligațiile altor persoane terțe, neacoperite

de procedura de insolvabilitate, conform p. 1.1 lit. a) din același Contract, iar în final, Contractul de tranzacție încheiat între debitorii Sprîncean și BC „Comerțbank” SA reglementează exclusiv modalitatea de exercitare a dreptului de ipotecă asupra bunurilor indicate în p. 1, fără a viza bunurile debitorului SRL „Wholemark-M” și nici creanțele altor creditori validați în procedura de insolvabilitate.

Totodată, instanța de recurs reține că de fapt, solicitantul aplicării măsurilor de asigurare, nu a prezentat elemente sau probe din care să rezulte o eventuală conduită de rea-credință a administratorului insolvabilității sau a creditorilor, menită să obstrucționeze executarea hotărârii ce urmează a fi pronunțată, iar în egală măsură, Completul subliniază că nici în instanța de recurs nu s-au constatat circumstanțe care să ateste că în lipsa dispunerii măsurilor de asigurare, în formula înaintată, s-ar crea dificultăți serioase în derularea procedurii judiciare ori s-ar ajunge la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

În cele din urmă, Colegiul judiciar conchide că iminența producerii unei pagube nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată. Îndeplinirea condiției referitoare la paguba iminentă presupune administrarea de dovezi care să probeze iminența producerii pagubei invocate, sub acest aspect fiind lipsite de relevanță simplele afirmații făcute.

Astfel, reieșind din motivele cererii de recurs, Colegiul consideră că afirmațiile aduse de reprezentantul SRL „Wholemark-M” - Sprincean Gheorghe în susținerea aplicării măsurilor de asigurare, nu sunt suficiente pentru suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor debitorului SRL „Wholemark-M” până la examinarea contestației împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității, circumstanță ce impune admiterea recursului declarat de BC „Comerțbank” SA, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii reprezentantul debitorului SRL „WholemarkM” - Sprincean Gheorghe, cu privire la suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor debitorului.

În conformitate cu art. 427 lit. c), art. 428 alin. (1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de BC „Comerțbank” SA.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 09 iunie 2025, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de SRL „Wholemark-M”, la cererea reprezentantul debitorului SRL „WholemarkM” - Sprincean Gheorghe, cu privire la suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor

debitorului și se emite o nouă decizie, prin care:

- Se respinge ca neîntemeiată cererea reprezentantului SRL „Wholemark-M” - Sprincean Gheorghe cu privire la suspendarea procedurii de valorificare a bunurilor debitorului SRL „Wholemark-M”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei